

Előfizetési árak:

Évi	6 frt — kr.
Hátré	8 „ — „
Hónapról	1 „ 50 „
Évi	1 „ 50 „
Egyes szám ára	8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCS, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádoosy-féle ház)

ahová az előfizetések és a lap
átadására vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCS, Széchenyi-tér 12. sz.

ahová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadtnak még
valamennyi könyvkereske-
desben.

Egyes számok kaphatók:

Waldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (Kö-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (Kö-utca) papir- és könyvkereskedésében

A komédia vége.

(H.) A bohózat teljes; hétfőn volt a befejezése.

Ahogy mi a múlt számunkban megírtuk, úgy be is következett az a fordulat, hogy Fejérváry báró honvédelmi miniszter is itthagytta szépségesen a szabadelvű pártot, udvariasan megköszönve a nem ilyen eljárást érdemlő tapintatlanságot, hogy a nevét néhány napra kölcsönkérték. Úgy bizony: kölcsönkérték, mert tuchatták előre, hogy azzal a névvel itt győzelmet nem arathatnak; hanem arra számítottak, hogy ezzel a névvel nagyobb pressziót engedhetnek meg maguknak, mintha más, nem hatalmi polczon álló egyéniség nevét fősztik a zászlójukra.

Fejérváry tehát — mint azt egy magánlevél alapján megírtuk — azzal a megköszönéssel, hogy a város békéjét a politikai mozgalmak által még inkább fölbolygatni, az ellentéteket még élesebbé tenni nem akarja, a jelöltséget nem fogadta el.

S ezzel már most két minisztere van a pécsi szabadelvű pártnak, akiktől, mint a bakfisek szokták, pár emléksort kért az albumába, s akikkel éppen úgy járt, mint a bakfisek járnak az ő szeladonjaikkal, hogy azok az emlékkersek csúfos meghazudtolásával szépen elfelejtik a megemlékerséget.

Hanem ezzel nem volt vége a komédiának. Fejérváry lemondása után öles plakátok jelezték, hogy habemus papam! Megvan, akit mi régóta ismerünk ugyan,

de akinek hervadhatatlan érdemeit csak most fedeztük föl, őt a legméltóbbat (sic!) emeljük a vállunkra. És két napon át hangoztatta a szabadelvű párt Aidinger János nevét.

Ez még nem komédia, ez csak kétségbeesés. Hogy mennyire szétzilálódott minden logika a szabadelvű párt agyában, hogy ennek folytán mennyire kétségbeesett a saját édes tehetetlensége fölött, azt ez a jelölés mutatta meg legjobban. Az utolsó kártyáját játszta ki ezzel a szabadelvű párt, mely most már kész volt a legirtózatossabb polgárharcznak is elvetni a magvát, csak hogy a hegemoniát ki ne engedje a kezei közül.

Mert hogy akit eddig annyi időn keresztül éppen így megtisztelhetek volna a polgárerények legszebb koszorújával, azt csak most, éppen most akarják ezzel a koszorúval fölékesíteni, ez nagyon tendenciózus. De ezt a szándékosságot nem a tiszta, józan fő gondolta ki, hanem ez a kétségbeesett ember egy világos pillanatának malicizozus ötlete.

A tarokk kártyában van egy lap, a „huszonegyes.” Ennek a kártyalapnak az a különös pechje van, hogy valahányszor Aidinger kezében van, mindig elfogják az ellen-partnerek. Ez a pech átragadt az Aidingert fölléptető pártra is, mely a „huszonegyest” játszta ki Erreth ellen. S mivel az Aidinger hagyományos pechje ezuttal a szabadelvű pártra ragadt, Aidinger fölszabadult e kísértő szellem nyomása alól s ez egyszer a „huszonegyes”-t haza-

vitte — ő maga. Megköszönte ő is a jelöltséget, úgy mint a miniszterszékben ülő két elődje.

Van tehát a szabadelvű pártnak immár három lemondott jelöltje, nem is számítva az úgy suba alatt fölkért és hasonlóképen suba alatt lemondott apróbb jelölteket.

A baklövéseknek valósággal egész ciklusai állnak előttünk, amiket így nyugodtan, kivártan végig nézni valóban nem mindennapi mulatság volt. A komédia vége az volt, mikor Aidinger lemondása után ott állt a szabadelvű párt tehetetlenül, tanács-talanul, savanyún nézve a körül álló ellenpártiak gúnyos mosolyát; aztán mikor a galgen-humor megszólalt a párttagok sorai közt, majd meg mikor a párt — azzal a megköszönéssel, hogy mivel az ellenzék Baross jelölésekor loyálisan viselkedett, hát most ők viszont hasonlóképen akarnak eljárni — Errethtel szemben nem állítanak jelöltet, s végül mikor a szabadelvű párt Erreth János éltetésével oszlott szét.

A sors valóban nagy humorista.

Három nap története.

Fejérváry báró visszalépése.

Csütörtökön este a szabadelvű párt végrehajtó bizottsága táviratot menesztett Fejérváry br. miniszterhez — előterjesztvén a helyzet leírását, a párt számításait — mely táviratra péntek délig választ kért a párt, vajjon a miniszter ezek után hajlandó-e a jelöltséget elfogadni. A válasz a kitűzött időre késett, avagy igazabban szólva: a válasz megérkezéséről hivatalosan nem

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

1848. *)

Bár az égő napba márthatnám a tollat,
S lángbetűkkel írnám e tündérregét,
Óh dicső szabadság le nem tűnő napja,
Körötted a legszebb hármascsillag ég.
Évről évre föltűnsz, mint az üstökös láng,
Mely zenith és nadir ivein halad,
S fölkelte az alvó nemzedék szívében
Hőseid emléké, kik ma porlanak.

Látunk, újra látunk negyvennyolcz sugára,
Óriás világod im felénk ragyog,
Nemzetek imádják, nemzetek csodálják
Dicső szent szabadság fénylő csillagod.
Villámokat szórtál egykoron Olympról,
S legyőzve az önkény tyranni hadát,
Leoldtad a bilincst rabszolgák kezéről,
S hajh! szabaddá tetted a magyar hazát!

Új kort, új világot hirdettél a népnek,
Összelánczolat a testvér-szíveket:
Testvériség gyúlt a magyarok egére,
S szétoszoltak im a század' fellegek.
És a „Talpra magyar!” harsona szavára
Sikra szállt egy ország népe szerteszét,

*) A hosszú-hetényi márcz. 15. ünnepélyen szavaltta Schlegel Guasztáv joghallgató.

Mely pirosra festett vérmezőin ülte
A testvériségnek legszebb ünnepét.

Meghajolt az önkény és a büszke trónok
Zsarnok-óriása porba szállt közénk,
S győzött a magyar nép — szabad lett hazája!
Egyenlőség szórt rá hirt, világot, fényt.
S ah! ki a csatában honszerelme árán
Martyrhalt vágyva, gyászos sirba tért:
A szabad hazának diadalmi ormán
Homlokára tűzték az örök babért.

Elvész a magyarság, hisz a durva önkény,
Mint viharvert hajók deszkaszálait
Feneketlen tenger mélyébe sodorná,
Hogyha negyvennyolczban Isten nem segít...
Győzött a szabadság! És azóta minden,
Minden honfi szívből hálaérzet kél,
S fölhangzik az ima milliók ajkáról
A szabadság terén sirba szálltakér'.

Azóta a három hegyhalomtól délre
Le az Adriáig, hol hullám kavarr,
Megünnepli minden márczius idusát
Negyvennyolcz emléken a lelkes magyar.
Szent ez évi s fölötté lángoló sugárral
Az a hármascsillag mindörökké ég;
Negyvennyolcz! te tűzted ezt a hon egére:
Szabadság, egyenlőség, testvériség!

Kéry Gyula.

Hogyan segítettünk mi az inségeseken?*)

— Irta Dr. Mukl. —

Magyarország a legjótékonyabb ország ezen a földkerekségen. Egyetlen országnak sincs annyi jótékony intézete, mint nekünk; s ha ebből a körülményből következtetni merek, arra a megoldásra jutok, hogy talán éppen e miatt a sok jótékony intézmény miatt van annyi szerencsétlen ember ebben az országban. Mert eltekinve attól, hogy a jótékonyorságnak úgynevezett nemtői: a nők — az emberiséget a véginség szélére képesek juttatni az ő mindenféle jótékony nőegyleteikkel, mondom ettől eltekinve csak tessék elgondolni, hogy mikor e mellett a sok vöröskeresztyelet, betegsegélyző-egylet, minden hitfelekezeti jótékony nőegylet, gyermekmenhely, rongyos-egylet, szegény-ház, jótékony asztaltársaság, szegény iskolágyerekeket fölruházó egylet, árvaház, segélyző-egylet stb. mellett azt lehetné az ember, hogy ebben az országban a legutolsó koldus is potrohot növeszt, mégis minduntalan megittik a vészharangot, körülhordozzák a véres kardot, s hol egy-egy agg honvéd nyomorára, hol egy kilencz gyerekes szegény özvegy-asszony kétségbeeső helyzetére, aztán meg egy éhenhalni készülő tanító keserű sorsára hívják föl a lapok a jótékony szívek szánalmát és párt-

*) Fölolvastattam az irodalmi és művészeti estélyen, márcz. 13-án.

értesítették a pártot, hogy a vezetőknek idejük legyen gondolkodni a továbbiak felől.

Mi azonban péntek estig már értesültünk s szombati számunkban irtunk is a Fejérváry br. honvédelmi miniszter lemondásáról a jelöltséget illetőleg. A szabadelvű párt aztán csak szombaton délután látta jónak erről a párt végrehajtó bizottságát értesíteni. A párt-emberek között teljessé vált az elkeseredés s a kétségbeesés, melynek utolsó erőlködése az lett, hogy ezen estén elhatározták, hogy Erreth Jánossal Aidinger János kir. tanácsos polgármesternek kell szembe szállnia.

A szombateste.

Még mikor Erreth János egy bár „hivatalosan” ki nem jelölt riválissal állt szemben, elhatározta lelkes pártja, hogy a választásig minden szombaton pártértekezletre gyűlt össze a Scholz-féle sörözőkban. Az első szombateste folyó hó 12-dikén volt, éppen az nap, mikor a városban villámgyorsasággal terjedt el a hír, hogy Fejérváry báró honvédelmi miniszter nem fogadta el a jelöltséget, s hogy a szabadelvű párt Aidinger polgármestert lépteti föl. Ezen szombateste, mintha csak próbaköve lett volna az Erreth-párti választó polgárok lelkesedésének! A sörözőkban körülbelül 300 ember lehetett jelen, élükön a helybeli ügyvédek színe javával, kik megmutatták, hogy minden körülmény közt hívek maradnak ahhoz a zászlóhoz, mely alá már kezdettől fogva sorakoztak. Szűnni nem akaró éljenzés tört ki, midőn Erreth János képviselőjelölt Németh József ügyvéd és Papp József kíséretében a terembe lépett. A cigánybanda a Rákóczy-indulóval fogadta, amelynek elhangzása után Buregh Antal ügyvéd állt föl s hatásos beszédével a párt tagjait szoros összetartásra buzdította. Erreth János erre megható szavakban fejezte ki örömét a fölött, hogy híveinek igaz ragaszkodásáról ezúttal is meggyőződhetett és kijelentette, hogy kifizűtött elveiért szakadatlanul és férfiasan fog küzdeni, végződjék e küzdelem akár bukással, akár győzelemmel. A hosszan tartó, lelkes éljenzés után Erdőssy Bódog főgimnáziumi tanár emelkedett föl s irrapás hatású beszédével nagy sikert aratott. Beszédében a pártot Erreth személye iránti hálára figyelmeztette, ki — úgy mond — az első választási kudarc után azonnal fölvetette az eldobott keztyűt, hogy városa és pártja reneoméját egy esetleges második kudarcztól megmentsse. Ezek után beszéltek még Jobst László dr., Egry Béla dr., Papp József, Sillay József, Kereky Mihály dr. stöbben, kiknek beszédét mind leikeseu megéljeneztek. Már közel éjfélhez járt az idő, midőn az értekezlet fölcszlott. Az éjjeli csendben a város minden részéről hangzottak éljenkiáltások, melyek Erreth Jánost éltették.

Aidinger János fölléptetése.

Vasárnap reggel a szabadelvű párt csakugyan már fali hirdetésekben jelentette, hogy Fejérváry br. lemondása után Aidinger Jánost kérte föl a jelöltség elfogadására s hogy

fogását. Magyarországon minél több lesz a jótékony egyesület, annál nagyobb lesz a nyomorúság.

Tüskekorpád, ahol én megyei állatorvos voltam, az ottani társadalmi és közgazdasági hetilap, a „Tüskekorpád és Vidéke” — nem sorozta a kultur-városok közé, mert nem volt veterán-egylete és — horribile dictu — nem volt jótékony nőegylete.

Hogy saját lapja volt Tüskekorpádnak: ez nem olyan csodálni való, az megterem akárhol is; hanem hogy veterán- és nőegylete nem volt: ez hallatlan!

Az intelligencia el is szégyelte magát, s az Isten hozta meg azt a szerencsét, hogy éppen kapóra tűz ütött ki a szomszédos Csukliháza, amiből a jótékonyág gyakorlására remek alkalom keletkezék, mivelhogy a tűz a csukliháziak minden ingóbingóságát, természetét, vetőmagját, jószágát hamuvá tette — éppen hamvazó szerdán. Az embereknek bőven lett mivel fölhinteni a házuk előtt a járdát; csak hogy Csukliháza még akkor nem volt járda, házuk pedig, ami előtt járda lehetett volna, most már nem volt.

A jótékony kebleket öröm dagasztotta, hogy no most lefűzhetik a „Tüskekorpád és Vidékét”; mert most hát itt az alkalom és ok, hogy megalakítsák a nőegyletet. A nyugalmazott Rechnungs-Officirból lett erdész fölvetette nyom- a veteránegylet alakítását is, hogy az alkalmat

erre nézve Aidinger a hétfőn délután tartandó nagy pártgyűlésen fog nyilatkozni. A szabadelvű párt ezzel a merész jelöléssel nem kevesebbet remélt, mint azt, hogy erre az Erreth-párt teljesen szét fog esni.

Arra számítottak ugyanis, hogy Aidingernek befolyása oly rendkívüli, a melylyel az Erreth-pártnak legalább felét Aidinger oldala mellé fogják vonni vagy erőszakolni. De ezt a számítást megrontotta egyrészt magának a szabadelvű pártnak elégedetlenkedése, az Aidinger személye iránt le nem kötött államhivatalnokok olynemű viselkedése, amelylyel demonstráltak, hogy ők Aidinger jelölésével fölmentve érzik magukat a kormányparti jelöltre való szavazás kötelessége alól; de megrontotta főképp.

Az ellenzék ellentüntetése.

Amint az Erreth-párt tudomást vett Aidinger jelöléséről, nyomban összehívta vasárnap délutánra az összes ellenzéki választókat nagy pártgyűlésre. A gyűlést a „Vadember” nyári udvari helyiségében tartották meg s itt impozáns választó-sereg hallgatta meg először Pleininger Ferencz nagy hatású beszédjét, mely az Erreth-pártot a hatalmasnak vélt polgármester jelölésére daczára is szoros összetartásra buzdította. Frenetikus volt a lelkesedés kitörése, s egyértelműleg, hosszas éljenzés közt fogadták el Pleininger azon indítványát, hogy a szabadelvű párt e kortesfogása ellenében még nagyobb akciózt fejtenek ki az Erreth-párt győzelme érdekében. Beszéltek még ez értelemben Floris dr. és Sillay. A pártból tényleg senki sem lépett ki azok közül, akik Fejérváry jelölésére a szabadelvű pártból Erreth zászlója alá jöttek, de sőt nagyon sokan jelentették ki átlépésüket a másik pártból, kiknek polgári önértetét sértette a szabadelvű párt kapkodó eljárása s ebből folyó kudarcza.

Aidinger János visszalépése.

Ily körülmények között Aidinger János ki meggondolási időt kért, nagyon könnyen rájött a kérdés eldöntésének egyedüli módjára.

Hétfőn délután 5 órakor a tornacsarnokban nagy közönség gyűlt össze meghallgatni Aidinger nyilatkozatát. A hallgatóság fele az Erreth-párt embereiből állott. Krasznay Mihály pártelnök helyett Fekete Mihály alelnök nyitotta meg a pártülést, kijelentve, hogy a végrehajtó-bizottság Aidinger Jánost lépteti föl jelöltül. Aidingerért küldöttség ment, s a jelölt nemsokára meg is érkezett.

Aidinger János megköszönte a jelölését, melyet a közélet terén elért eredmények elismerésének tekint. A jelöléséről — úgy mondta — már pénteken volt tudomása. (Lám, igaz az, hogy titkolták a Fejérváry br. lemondását! — A szerk.) Akkor nem nyilatkozhatott; de most komoly meggondolás után, bár meggyőződése, hogy nevével a szabadelvű párt diadalt aratna, mély fájdalommal ugyan, de a jelöltséget ezúttal nem fogadhatja el. (Hosszas éljenzés. Fölkiáltások: Éljen Erreth János!) Ez

erre is föl lehetne használni; de leszavazták, mert a leégettek elég inségesek invalidusok nélkül is.

A nyomor szívet facsaró volt, mi tehát nagy lelkesedéssel kifizűztük a nagy nemzeti színt zászlót a nagyvendéglő elé, s a nagy-termét zsűfolásig megtöltöttük nagyszámu intelligenciával; mert amint a lapokból sejtem, ennek mindenütt ott kell lennie. A gyülekezetnek a szegény segéd-tanító azt indítványozta, hogy a megalakulásig a hölgyek korelnökököt választászanak maguk közül; hanem a boldogtalan abéczé-művész a következő pillanatban majd leszédült a pódiumról, olyan pillantások tüze lövelt feléje a tisztartóné, a számtartóné, az orvosné, a patikárusné meg a jegyzőné szeméből. Másnap elvesztette valamennyi helyen a külön-óráit. A nők ezután, hogy mégis a szoknya uralmát vigyék a korelnöki székbe, kikiáltották az öreg plébánost.

Megalakultunk nőegyletté. Én lettem a titkár. Az alapszabályok kidolgozására szűkebb körű bizottságot küldtünk ki. — Tüskekorpádon már szállingóztak a csukliházi inségesek; mindannyit azzal vigasztaltuk, hogy éppen most készítik az alapszabályokat.

Megkésztültek ezek is, hanem jóváhagyás végett a belügyminisztériumhoz kellett fölterjeszteni. A csukliházi inségesek pedig még nagyobb karavánnal jöttek át. Kimondtuk rendkívüli válsztmányi ülésen, hogy az alapszabályok leér-

elhatározást magán- és közéletbeli okok érlelték meg benne. A közélet terén oly nagy szabásu alkotások vannak foganatban, hogy azokat koczkára tenné a bekövetkezendő személyváltozás által.

Aidinger a beszéd után azonnal elhagyta a csarnokot.

Fekete M. alelnök aztán sajnálattal vette tudomásul a jelölt kijelentését, s fölcszlította a gyűlést, hogy nyilatkozzék a további teendők felől. (Egy közbeszóló a szabadelvű párt részéről: Egyhangulag megválasztjuk Erreth Jánost. — Óriási éljenzés és derűtség. Perczekig élte-tik Erreth Jánost. Az elnök alig jut szóhoz.) Fekete M. alelnök aztán indítványozta, hogy mivel Baross jelölésekor az ellenzék igen kulánsan járt el és ellejelöltet nem állított, a szabadelvű párt viszonzza ezt az eljárást s ne állítson jelöltet Erreth János ellenében, aki elvégre is a város fia s bár elveit nem tehetik magukévá, de biznak benne, hogy városunk érdekeit mindig szeme előtt fogja tartani.

A gyűlés további sorsát most már teljesen az Erreth-párt vette a kezébe, hosszasan éltetve Erreth Jánost, mihez a szabadelvű párt is — ki hallgatagon, ki meg hangos éljenzéssel — hozzájárult s Fekete alelnök a tett innitványt határozatképen ki is mondta.

Az Erreth-párt további akciója.

Az Erreth-párt mindezek daczára tovább folytatja szervezkedését egyrészt, hogy minden eshetőség elkészülten találja, másrészt, hogy az egyhangu választásnál is impozáns tömörülésével még fényesebbé tegye Erreth Jánosnak képviselővé leendő kikiáltását.

HIREK.

Márczius 15.

Jó jel, hogy a nemzeti ünnepeken evről évre nagyobb számmal vesz részt a „hívők” serege. Az újjászületés hajualpirja ez az érdeklődés, ez a fogékonyság, mely immár ismét föl-váltja az álmos éjszakát. A városban és vidéken megült ünnepről tudósításaink a következők:

A jogakadémiai ifjuság körében.

Márczius 14-én 5 órakor, a nagy nap elő-estéjén, Pécs városának egész intelligenciája egybegyűlt a „Hattyu” termébe, hol a jogakadémia lelkes polgárai tartották ünnepélyüket. Nők és férfiak zsűfolásig megtöltötték a „Hattyut”, legtöbben már be sem férték, s még egyszer akkora közönség ment vissza az ajtókból, mint amekkora ott bent a székeket foglalta el. S ha még ily nagy közönsége nem volt a márczius 15-ödiki ünnepélyeknek, hát a műsora sem volt még ilyen megválogatott és ilyen tartalmas. Szépen átgondolt beszédek, jól kidolgozott föl-olvasások, lelkesen elszavalt költemények dolgában szerencsésebbek voltak a jogászok, mint bármely eddigi ünnepélyükön. Scheurer Ká-

keztéig nem léphetünk akcióba, hanem addig is minden tag — tegyen ki az ajtajára egy táblácskát ezzel a fölírással: „Jótékony nőegyleti tag,” — azért, hogy a kunyorálók már előre lássák, hogy ott nem kapnak semmit.

A csukliházi inségesek erre az intézkedésre elvonultak Tüskekorpádról; mert még a faluvégi kolompárczigány is akasztott ki vörösrézből sajátkezüleg kiveret ékes táblácskát, hogy ő „jótékony nőegyleti tag.” A földmives nép, mely nem vehető szorosan az intelligenciához, adott a csukliháziaknak, amit adhatott. Bizony nekik is kevés volt; hát a legtöbb gazda kis zabot-babot mért ki nekik, mert a babból meg a zabból sok termett. Ezzel a bab-zab-adomány-nal aztán végkép kivonultak az inségesek, vissza Csukliháza, mert Tüskekorpádon túl nem igen mehettek — lévén ott egy rengeteg erdő, amelyben nincsenek ugyan jótékony egyesületek, de egyébként is elég félelmes hely az a rengeteg. Hazamentek hát, s hozzáálltak a csupasz falak helyreállításához s betetőzéséhez, hogy legalább földél alatt koplaljanak.

A tüskekorpádi jótékony nőegylet alapszabályai is leérkeztek a minisztériumtól, s mi nyom-ban összeültünk a további teendők megbeszélése végett. Csodálatos megegyezéssel azt határozta el a nőegylet, hogy mindenek előtt zászlót szerez be s nagy fölcszlentelési ünnepélyt rendez. Megindult a gyűjtés. Többen a lutrira próbáltak.

rolly olvasóköri elnök nyitotta meg az estét rövid, tartalmas beszéddel, melyben különösen Petőfi emlékének szentelt meleg szavakat. Utána a „Pécsi Dalárda” énekelte el nagy lelkesedéssel Gaal Ferencz „Honfidal“-át. Az elmaradhatatlan „Talpra magyar“-t Oberhammer Antal szavalta el diszmagyarban, nagy tüzzel; majd Bök Béla olvasta föl értekezését „Nemzeti újjászületésünk s 1848. márczius 15.“ czimvel. Az értekezés merőben elűtött a szokásos alkalmi sablon-fülvilágításoktól, nem volt száraz adatok fölborolása, hanem megleghangú megemlékezés, melynek emelkedett befejezése észrevehető hatással volt a közönségre, mely a fölolvastót többszörösen megtapsolta. Az ünnepély egyik legszebb pontja volt a Zoltán Vilmosnak, a mi ifju poétáknak alkalmi költeménye, melyet Kisasszony József szavalt el a szép költeményhez méltóan. A közönség az előadó mellett többszörösen zajosan kitapsolta a fiatal s már is népszerű poétát. Orbán Márton a szabad sajtóról értekezett, a sajtószabadság fontosságát fejtegette sikerült előadásban. Méltó volt az emlékünnepelelmehez Kossa Elemér szép bezáró beszéde. Végül ismét a „Pécsi Dalárda” énekelte Marschner Henrik „Dalszabadság” című lelkes dalát, melyet a közönség zajosan megtapsolt. Este 8 órakor ugyancsak a „Hattyu“-ban 80 terített lakoma volt, melyen a joghallgatókon kívül igen sok meghívott vendég vett részt. A jogtanári karból, a kir. tábla bírái s az ügyvédek közül sokan ültek az asztalpatkó körül. Scheurer Károly a haza boldogulására, Pfeiffer Aladár Kossuth Lajosra, Kisasszony a vendégekre mondtak köszöntőt. Kossutány Ignác jogtanár ismét remek beszéddel szólott az ifjúsághoz, s szavai mély hatást gyakoroltak a joghallgatókra s a vendégektől ottvoltoakra Czigliányi Béla bíró az ünnepélyen közreműködőket köszöntötte föl. A társaság csak éjfél után oszlott szét.

A függetlenségi polgárok körében.

A függetlenségi és 48-as párthoz tartozó polgárok eddig csak magán körben ültek meg a márczius 15-ödikét; az idén ők is nyilvánossá tették a körükben rendezett ünnepet. A „Hétfejedlem” vendéglőben este 8 órakor lakomára gyűltek össze a polgárok mind a három városrészből. Az igazi testvériségnek és egyenlőségnek képét nyújtotta az a lelkes társaság, melyben volt ott ügyvéd, pap, iparos, földműves, kereskedő tisztviselő, hivatalnok, hírlapíró és magánzó, kik mind a szabadság, testvériség és egyenlőség nagy eszméiért lelkesülnek. A jóízű vacsora vége felé Pleininger Ferencz emlékezett meg arról a napról, melynek most évfordulóját ülik meg szerte az országban. Aztán egyik gyűjtő szónoklat a másikat követte — téma volt a kifogyhatatlanságig. Beszéltek: Papp József, Sziberth Nándor, Várady Ferencz, Sillay József, Erdőssy Bódog, Burghardt, Haksch Lajos stb. Közben Flóris Endre dr. elszavalt a „Talpra magyar“-t, amiért lelkes tapsokat kapott, s ké-

sőbb az újonnan érkezettek kívánságára újból el kelle szavalnia a gyűjtő költeményt. Nagy ovációk tárgya volt Blauhorn Antal, ki mint volt 48-as honvéd és a budapesti márcziusi napok szem- és fültanuja, szintén megjelent a kör lakomáján.

A tanulóifjúság körében.

A két középiskola növendékei is megtölték az idén — még pedig teljesen a maguk kezdeményezésük folytán — a márczius 15-ödikét.

A főgimnázium „Önképző kör“-ében vasárnap délelőtt Reichenauer J. VIII. o. t. elszavalt Petőfi „Talpra magyar“-ját; Dömel Anzelm VII. o. t. „Döntő napok” című olvasott föl a márczius 15-ödikéről, Fonyó Jenő VII. o. t. a „Szózat“-ot, Tichy Sándor VII. o. t. pedig a „Rendületlenül” című költeményt szavaltta el, Ölvangh K. VIII. o. t. Vörösmarty hazafias költészetét ismertette s utána Ujváry Ede elszavalt a „Szabadság ünnepén” című hazafias verset. Végül Zalai Mihály egyleti elnök intézett buzdító szókat az ifjakhoz.

A főreáliskolában az „Eötvös kör” rendezett kis nemzeti ünnepélyt, melyen Réhling K. tartotta a megnyitó beszédet, az ifjúsági dal-kör a Hymnust énekelte zenekísérettel, Leichter V. 1848. márcz. 15. című olvasást tartott, Réhling K. a „Nemzeti dalt”-t szavaltta, Strasser Gy. a „Márcziusi ifjak”-ról olvasott föl, Löwinger I. Petőfinék „Egy gondolat bánt engemet” című költeményét adta elő, s az ünnepélyt Gerecze Péter dr. tanár, a kör elnöke zárta be.

A vidéken.

A megyénkben fekvő Hosszu-Hetény község, mint minden évben, úgy az idén is külön rendező-bizottságot választott, mely Nagy Mihály tanító és bizottsági elnök indítványára Vajay Istvánt, a járás országgyűlési képviselőjét kérte föl az ünnepi szónoklat megtartására, Kéry Gyula lapunk belmunkatársát pedig egy alkalmi költemény megírására, melyet lapunk mai tárczarovatában közlé is teszünk. Vajay István országgyűlési képviselő hétfőn délután érkezett városunkba, honnan Nagy bizottsági elnök és több választó polgár kíséretében Hosszu-Heténybe hajtatott, hol lovas bandériummal fogadták. A tegnapi ünnepélyen Vajay képviselő nagyhatású, lelkes beszédet tartott az összegyűlt választó polgárok előtt, Schlegel Gusztáv joghallgató pedig az alkalmi költemény szép és ügyes elszavalásával aratott nagy tetszést. Az ünnepélyt lakoma követte.

— (Az első irodalmi és művészeti estély) — mely vasárnap folyt le a „Hattyu”-ban, jól indította meg azt a villamos áramlatot, melynek az a hivatása, hogy ében tartsa a zsibbadó idegszalakat a mi társadalmunkban. Az ilyen estélyek rendezésével az volt a céljuk a terv keresztülvitelén fáradozóknak, hogy míg egyrészt az érdeklődést az irodalom iránt fönntartásák és az eddiginél intenzívebbé fokozzák, s ez

által a nyárspolgáris légkörbe frissebb levegőt hajtának be, — másrészt hogy ezen a réven megismertessék a nagyközönséggel az ismeretleneket s a közvetlenség által közelebb hozza az egymástól távolosó pólusokat. Mert — szőlünk öszintén — bár a vasárnap közreműködőtek bizonyos fokig általában ismert egyéniségek, s mégis mily nagy része az értelmiségnek idegentül látta őket a pódiumon. A mi társaságunk folyton nő, újul, változik; a régiek helyébe ifjak jönnek, az öregek nem ismerik a fiatal generációt, emez viszont nem talál helyet és alkalmat arra, hogy megismerje elődjeit, meg az időközben jötteknek is a kölcsönös elegyülésre alkalmat és teret kell engedni. Alig találhatott volna bárki is szerencsésebb módot e szellemi szükség kielégítésére, mint amilyen a most megkezdett irodalmi és művészeti esték által ügyesen elrendezett találkozó, melyen közönség és előadó kölcsönösen megismerik egymást, kölcsönösen hatnak egymásra: egyik a tehetségével, a másik a kritikájával. Az előadó okul a hatáson, a közönség kibővíti látókörét és élesíti elméjének kritikai életét. S minél több ily estén találkozunk e két elem, annál nagyobb az erkölcsi haszon mindkét félre nézve. A közönség esetről esetre többet fog várni, ezzel szemben s ennek tudatával az előadók feszítettebb izmokkal vetik magukat az alkotás munkájának. Ilyen auspiciumok után, aminőket ez az első este keltett, a jövő estétől csak jót várhatunk. A vasárnapi első estén a „Hattyu” terme teljesen megtelt előkelő közönséggel, a mi ebben a politikai hercezhurczai időben bizony fényes bizonyossága annak, hogy az estély tervezése szerencsés gondolat volt s hogy e tervnek megvan a vonzóereje. A beteg főispán helyett, ennek megbízásából, Körösi Henrik dr. főreáliskolai tanár nyitotta meg néhány szóval az estély-cziklust s utána nyomban Bolgár Kálmán lépett a fölolvastó asztalhoz, bemutatva három bájos kis románczot, melyek mindegyike igen jó hatást tett a közönségre. Sok tapsot aratott Grünwald Etel k. a., ez a kitünően iskolázott énekesnő, aki az operai képzőintézetet jó sikerrel végezte. Látható indiszpozícióval küzdött bár, de a középregiszter fátyolozottságán is átsillant a hang ércze s a tiszta intonálás. Gerecze Péter dr. főreáliskolai tanár Petőfi „Órült”-jét ismertette hosszabb esztétikai fejtegetésben, mely elvontsága mellett is érdekes száma volt a változatos műsornak. A Jadasson-féle quintettnek, melyben Tainzmanné úrhölgy zongorán és Girardi József, Maletter László, Németh Arthur és Zoller Ferencz urak vonós hangszereken működtek közre, különösen a második része tetszett. Fölvillanyozó hatású volt Cserecsy és Rózsika kisasszony előadása, ki a Hangy Oktáv által megfestett „mérgező leány” produkálta oly élénk pointirozással, hogy nyomban czéhbéli művésznőnek vettük be. Hoffer Károly frenetikus tapsokat aratott a Schubert-féle „Erikönig”-gel, melyet oly finom zenei magyarázással énekelte el, hogy az nem is festés, hanem valóságos dom-

tenni, hogy zászlóra való adományt nyerjenek. Izgatta őket egyik városbeli pinczér szerencséseje, aki szintén ezen a már nem szokatlan uton lett zászlópapává. Az ünnepély — mondhatom — fényes volt, habár a zászlóanya megválasztása miatt a beiratkozott tagok fele összezördült a másik felével és kilépett — nyomban megalakítván a túskekorpádi második jótékony nőegyletet, azonban csak zászló nélkül.

Az ünnepélyességék után most már a komoly munkához kellett fognunk. A csukliházi bíró kezeit tördelte az elnöknő előtt, hogy már segítsenek rajtuk, mert éhen kell elveszniök. A mi jótékony nőegyletünk tehát elhatározta, hogy tánczezal egybekötött zártkörű batyubált rendez a csukliházi inségesek javára. E terv hallatára a lelkesedés óriási mérveket öltött. Rögtön kivetettük, hogy ki mit hozzon a batyubálba. Mindenik kétannyit hozott, mint amennyit kivetettünk rá. A posta nem győzte szállítani a csomagokat a városból, ahol a hölgyek fényes bálitoeletteket rendeltek meg. Két bandát hozattunk ki, a nagy vendéglő nagy termét a városi tapaczirer úgy földiszította, hogy mi, benszüllöttek se találtunk ki belőle. Mert az elnöknő kijelentette, hogy „koszt vasz koszt”, de a jótékony nőegylet első ilyenmü jótékonyági cselekedetének fényesnek kell lennie.

Enni inni való volt annyi, hogy a hölgyek a szünóra alatt kenyérgalacsinok helyett liba-

czombokkal pajkoskodtak a fiatal emberekkel. A sovány segédtanító ájulásig evett, s csak a patikariusz tartotta benne a lelket folytonos feketekávéval. A cigányok a szünóra után nem tudtak muzsikálni, mert a hurok mind zsirosak lettek a kézből evett pecsenyék miatt. A megmaradt ennivalókat tombolán ki akartuk játszani, de senki sem vett tombolajegyeket, mert mindenki megcsömörödött már a sok jótól s látni se kívántak valami ennivalót akár egy hétig. A fölslolgáló cselédség vette aztán pártfogása alá a tálakat. Enni ugyan ők sem tudtak már, de hazavitték családjaiknak.

Ilyen pompás evés után aztán nagy szűkség volt a tánczra, hogy a malaczpecsenyét lerázza az ember. A „Túskekorpad és Vidéke” szerint kivilagos-kivirradtíg voltunk együtt, mi intelligenciák s „a kelő nap rózsás sugarai kukantottak már be a homályos ablakokon, mikor egy kellemesen töltött est maradandó, édes emlékével oszlottunk szét s mentünk puha párnáink közé tovább fűzni rózsás álomban a lefolyt vigalom bájos aranyzárait.”

Nagyon szépen meg volt ez irva, de azért én nem emlékezem rá, hogy így volt-e? Elég az hozzá, hogy az elnöknő meg lehetett elégedve: az első jótékonyági cselekedetünk fényes volt. Harmadnap összeült a választmány és leszámolt az est bevételeiről és kiadásairól. Maradt még fönnt 23 frt 42 kr. deficit, amire

nézve a nyugalmazott Rechnungs-Officirből lett erdész azt indítványozta, hogy ezt a csukliházi inségesekre kell kivetni, mert az ő javukra rendeztük az estélyt. Az erdészt megint leszavazták s elhatározták, hogy valami más úton-módon fognak segíteni az inségeseken. Ez okból a választmány kiküldött engem, mint titkárt, hogy járjam be az inséges területet, gyűjtsék adatokat a nyomor nagysága felől s tegyek jelentést, hogy mit lehetne tenni az inség megszüntetésére. Az utiköltséget folyósították s én Csukliháza utaztam. Ott találtam már az összes fővárosi lapok saját külön kiküldött tudósítóit. Ezeknek gyorsabb volt a lábuk, mint az enyém. Mikor engem megláttak, odarohantak hozzám, lehuztak a kocsiról s hűszan kiáltották egyszerre a fülemben:

— Van-e valami ennivalója?

— Hozott-e legalább kenyéret?

S kezdtek már szétszedni a kocsimat, hogy kikeressék az elemőziát.

— De uraim! — nyűszörögtem én a füleimhez kapva — ne rombolják szét a féderes ülésemet! Hiszen talán csak nem akarják az egész falu inségeseit azzal a kis ennivalóval jóllakítani, amit én hoztam?

— Mit? az inségesek? azok várhatnak! Hanem mi, uram, mi, kik öt nap óta nem látunk eledelt, nekünk adjon valamit ennünk!

bormű volt. Hoffernek ez az est ismét diadalmi ünnepe volt, melynek öröme a folytonos taps fejében még elénekelt Abtnak „Fahr wobl es hat sollen sein“ refrénü dalát és Zichy Gézának „Ich habe dich überall gesucht“ című apróságát, melyekért hasonlóképen meg-megújuló tapsokat kapott. Utána Koroda Pál olvasott föl két kedves kis lyrai apróságot; őt meg Haksch Lajos váltotta föl a fölolvás asztal mellől, aki némileg alkalmi humoreszket olvasott föl, mely állandó derűtségben tartotta a hallgatóságot. Az est záró piece-ét a dalárda éneke tette, előadván Abt alkotásainak egyik gyöngyét, a „Viveta“-t.

— **(Közel az éhhalálhoz.)** Mialatt városunk humánus lakói siettek a felsőmagyarországi testvéreket fenyegető éhséget tehetségük-höz képest enyhíteni, azalatt városunk egyik eldugott piszkos szobájában egy tehetetlen öreg nő már öt nap óta feküdt élet-halál között a nélkül, hogy éhségét egy parányi étellel, szomját pedig egy csepp vízzel enyhithette volna. A rendőri irodában hallottuk e megrendítő esetet, mely az önző rokonságot a legszomorubb esettel festi elénk. A külváros egyik eldugott viskójában lakott ugyanis özv. G. F., egy 60 éves öreg asszony, ki aggkora daczára annyit mégis megkeresett, hogy úgy a hogy megmenekült az éhhaláltól. Vannak ugyan rokonai, de ezek csak itt-ott juttattak neki az asztalukról lehullt kenyérmorzsákból, s így a szegény elaggott asszony teljesen önmagára volt hagyatva. A múlt hét elején azonban megbetegedett s így nemcsak hogy napi keresetétől elesett, hanem minden segély és gondozó nélkül elhagyatva maradt egymagára. Öt napon át feküdt ily viszonyok közt a szerencsétlen asszony, míg végre betévedt vándor módjára egyik szomszédja, hogy meglátogassa. Gyakrabban zörgetett az ajtón, de a szobából csak tompa jajgatás hallatszott ki. Azonnal elisietett tehát a rendőrséghez és bejelentette az esetet, honnan Trixler biztos a kerületi orvossal sietett a helyszínre, s ott betörve az ajtót egy éhhalállal vergődő, kiaszott arcu öreg asszonyt talált, aki minden kérdésre csak „jaj“-jal felelt. Az orvos rendkívüli kimerültséget és végegyengülést konstatait, s azonnal a kórházba szállította, hol — értesülésünk szerint — már magához tért és könyező szemekkel mesélgeti el környezetének az ő sorsának mostohaságát.

— **(Vásárnap változás.)** A kereskedelmi m. kir. miniszter legújabbj rendeletével megengedte, hogy a Baranyavármegye területéhez tartozó Mágocs községben a f. évi április hó 19-ére eső országos vásár ez évben kivételesen április hó 11-ikén tartassék meg.

— **(Linder György)** — mint Csornáról írják — már megfordult a csornai kerület összes községeiben. Mindenütt lovas bandériummal fogadták. A nemzeti párt ottani győzelme fényes lesz, s a párt hívei azt hiszik, hogy Török Kálmán, a ki legutóbb szabadelvű programmal lépett föl, csakhamar meggyőződik, s visszalép,

Ebben a pillanatban hurráh-kiáltás döntött le majdnem a lábamról. Megtalálták a féderes ülésben az izákomat s abban hét napra való sonkát, szalámit, pogácsát, kenyeret és bort. Kitűnő étvágyuk volt a zsurnaliszta uraknak. Elnéztem őket s megsajnáltam ezt az előre nem látó csapatot. Akkor egy ilyen magamfajta jótékony négyleti tikkár mégis csak okosabb ember, mert az legalább magáról gondoskodik, hogy legyen ennivalója, mikor inségesek közé megy. A jóllakott zsurnaliszta urak egyszerre jókedvűekké és szivesekké is váltak s minden rendelkezésükre álló adatot készen átszolgáltattak nekem. Így hát a dolgomat hamar végeztem s már indulandó voltam hazafelé, mikor két asszony megy el mellettem, akik széles deszkán valami furcsa színű, kenyéralaku habarcsot visznek.

— Mi ez? — kérdeztem az asszonyoktól. S hájtottak egyet s azt mondták:

— Ez a mi kenyérünk, uram!

— Kenyér? — kérdeztem hűledezve. — S miből van ez az izé?

— Korpa, vízben főtt fahéj meg zabliszt összekeverve.

Összecsaptam a kezemet. Ilyest még soha se láttam. No ezt meg kell mutatnom otthon a választmányának. S azzal fölkaptam egyet azok közül a fakó színű korpakenyerek közül s futottam a kocsimhoz, hogy hazavigyem mutatába.

annival is inkább, mert a kerületi papság rendületlenül csoportosul Linder zászlójához s nagy befolyását mindenütt érvényesíti.

— **(Purim.)** A zsidók őseik felszabadulásának emléknapját, a Purimot vasárnap ülték meg. Ez ünnepnap egyuttal az ő farsaugjuk, mely napon a tehetősebbek terített asztalok mellett várják a vendéget, s e napon gyakorolják a vendégszeretetet a legszebb alakban. Ha elhagyott, sokat nélkülöző hitsorsosuk kopogtat az ajtójukon, szívesen nyitják ki, s megvendégelik, segítik tehetségükhöz képest. S míg a modern zsidó ez ünnepet a jótékonyág és családias összejövetelük által üli meg, addig az orthodox hittű öregek egy-egy félreeső imaházban töltik a nap jó részét és egyhangu mormogással hálálkodnak Jehovának a hosszú évszázadok előtti felszabadításért. A Purim ünnepet rendszeren mulatsággal szokták befejezni, s ezzel ők is „eltemetik“ a farsaugot.

— **(Difteritisz Siklóson.)** A gyermekek e réme Siklóson október 9-edike óta, amikor a járvány először lépett föl, 165 gyermeket támadott meg. Ezek közül 111 meggyógyult, 47 meghalt, beteg maradt még 7. Az időszakonként való gyermekhalandóság százáléka a járvány kiütése óta folyton növekedőben volt.

— **(Az egyházmegye köréből.)** A pécsi püsp. egyházmegyei hatóság Dobos Henrik mohács-belvárosi és Erdélyi János püspök-bogádi segédlelkészeket kölcsönösen áthelyezte, Szvetics Gábor szintén mohács-belvárosi káplánt pedig hasonló minőségben Hőgyészre küldötte; helyét egyelőre üresen hagyják.

— **(Hymen.)** Hegedüs Károly megyei közgyűlés hétfőn tartotta eljegyzését Berecz Sarolta úrhölgygyel.

— **(Az osztrák-magyar bank)** f. évi február hó 3-án Bécsben tartott közgyűlésének jegyzőkönyve most jelent meg. Ezen 15 ivre terjedő vaskos kötet töménytelen számot, de mindmegannyi érdekes adatot tartalmaz, melyből a minket érdeklőket következőkben közöljük: A bank pécsi fiókja (Szezárdal együtt) a múlt évben leszámított váltók, warrantok- és értékpapirokban 4 millió 900 ezer 270 frtnyi összeget; kézi zálogra kölcsön adott 55,290 frtot; utalványokat kiállított 280,730 frtban; külföldi helyekre szóló váltók vételére, lejárt értékpapírok és szelvények beváltására, bizományi üzletek, záloglevelek vételére és eladására 103,659 frtot fordított. Az elsorolt műveletek összege 5,339,949 frt. Ezen műveletek 48,588 frt 56 kr. nyers jövedelmet eredményeztek, melyből levonva a 18,627 frt 70 krnyi kezelési költséget, tiszta haszon 29,960 frt 86 kr. A pécsi fióktintézetnél következők bíráló tanácsosok működtek: Blauhorn Antal, Böhm C. F. Eizer János, Kindl József, Krausz Simon, Krausz Béni, Pintér József, Rattkovicz Ferencz, csepregi Schapringer Mór, Sipőcz István, Szeifricz Antal és Ullmann Károly. — Megemlítjük, mint érdekes adatot, miszerint az osztrák-

A zsurnaliszták összenéztek s mindegyik a homlokára bökött a mutatójával.

— Ez pompás ötlet! — kiáltották kórusban.

Aztán megrohanták azt a két asszonyt, egy pillanat alatt elkapták a zabbal komplikált korpakenyereket. Akinek nem jutott, az futott a faluba s ki-ki vitt a hóna alatt mutatvány-inséges kenyeret föl Budapestre, ahol a legnépesebb utcák kirakataiba tették ki közszemlére. Ettől a naptól kezdve kocsiszám hozatott minden fővárosi lap szerkesztősége korpakenyeret az inséges földről, hogy a szó szoros értelmében „korpás delikátot“ mutogathasson a fővárosi kíváncsi közönségnek.

Egy hét alatt az inségeseknek még korpazabkenyerük se maradt. Hanem kaptak helyette egy vagon nyakravalót, czilindert, mancsattát és összegyűjtött szivarvegeket, amiket a rongyos-egyletek meg a jótékony-asztaltársaságok gyűjtöttek szegény gyermekek fölruházására.

A közönség azonban már föl volt lármázva. Megindult a gyűjtés országszerte. Ladászám jött a sok bankó, amivel a csukliháziak nem tudták mit tegyenek. Pénz volt, de nem volt mit venni rajta. Az én indítványomra népbankot alapítottak, s most a csukliháziaknak van már bankjuk is, de kenyérük — az még most sincs.

magyar bank 1891. évi tiszta jövedelme 7 millió 845 ezer 880 frt 53 kr. volt, melyből a magyar és osztrák kormány összesen 705,116 frt 4 krt kapott, mint őket illető fölös hasznót.

— **(A felsőmagyarországi inségesek javára)** a Pécsi Figyelő-höz újabban a következő adományok érkeztek: Zsinkó István kanonok, ki az inségeseknek már magánúton is küldött, a Pécsi Figyelő gyűjtéséhez külön adott 4 frt. Engeszer Miklós órász 3 frt. Ritter Ferencz órásság 2 frt. Stefan Terézia 2 frt. özv. Parlicsné 1 frt. Pécsi atletikai club 15 frt. Egy csendes asztaltársaság 3 frt. 40 kr. Pintér Mathild 5 frt. Matrosch János gyűjtése 27 frt, melyhez járultak: Scholz Antal borkereskedő 5 frt. Zsille Zsigmond fakereskedő 5 frt. Lauber Rezső vállalkozó 5 frt. Hoffmann Károly butorgyáros 1 frt. Hamerli Imre 1 frt. Veszelzky Ferencz borkereskedő 5 frt. Schlauch Imre építőmester 5 frt. Mult számban kimutatott összeg 55 frt 50 kr. Összesen 118 frt 90 kr. Az újabban beérkezett adományt a belügyminiszterium közvetítésével a mai póstán rendeltetésére juttattuk.

— **(Halálozás.)** Patz Károlyné szül. Lepier Lujza, Zelesny Károly udv. fényképész neje és Patz Hermin fényképésznőnek édesanyja, e hó 13-án hosszas betegség után 66 éves korában elhunyt Pécsen. — Dobos János székesfehérvári pénzügyigazgatósági titkár e hó 14-én elhunyt Pécsen, 48 éves korában. — Rieder Gyula I. oszt. gimn. tanuló e hó 14-én 11 éves korában elhunyt Pécsen.

— **(A Baranyamegyei gazdasági egyesület)** vasárnap délelőtt rendkívüli közgyűlést tartott. Ezen alkalommal Nádasy Kálmán volt elnök helyett, ki — tudvalevőleg — elhagyta megyénket, Ótócská Géza választott meg egyhangulag. Ótócská Géza már eddig is nagy érdemeket szerzett a mezőgazdaság, különösen az állattenyésztés terén; hisz köztudomású dolog, hogy az állam és az egyesület által előlegezett csekély tőkével 93 apaállatot — valamennyi szebbnél-szebb példány — szerzett be s adott el egyes községeknek. Alelnökké Országh Lajos földbirtokost választották meg. A gyűlés elhatározta, miszerint Nádasy Kálmán volt elnökének, ki az egyesület munkás tagja volt annak keletkezése óta s ki évek óta vezette az egyesületet mint elnök, s iparkodott azt fölvirágoztatni — hála és köszönő föliratot küldenek, melynek megszerkesztésével Vörös Mihály egyesületi titkár bízott meg. — Ezután a folyó év munkaprogramja állapított meg. A gyűlés Dzsó Miklósnak, ki — az egyület fölészólítása folytán — a trágyakezelést behatóan tárgyaló munkát írt, 100 frt jutalomdíjat szavazott meg.

— **(Szerelem és halál.)** Vasárnap éjjel, midőn már minden pihent, csak a patról egyhangú léptei viszhangoztak a hosszú, kihalt utcákon; a közkórház kapui kinyitlak, s onnan két vállas legény egyszerű leszegett fakoporsót hozott ki, hogy elvigyék oda, hová azokat az ágról szakadt szegényeket szokták temetni, kiknek se apjuk, se hazájuk. Egy szelid arcu, jóságos apácza nyitotta föl az ajtót, s mielőtt újra bezárta volna, így szólt halkán a két legényhez: „Temessék csak el szépen, csöndesen! — Isten irgalmazzon a szegény fiúnak!“ S evvel a kapu újra bezáródott. Az a két legény Hentert Péter almás fiút vitte a boldogok hazájába. Szombaton lett öngyilkossá, s csak vasárnap halt meg. Története kész tragédia! A főteza egyik kis kibérelt bolthelyiségében már hónapok óta árulta az almát. Mikor nem volt mit tennie, ki állt az ajtóba és nézte a járó-kelőket. Naponkint arra járt egy szép fiatal uri leány is, ki talán önkéntlenül, de egy idő óta szeliden mosolygott a sötét szemű szép krajnai almás fiúra, a ki viszont szokatlan fájó tekintettel pillautott reája. Ez így ment hetek óta. Csütörtökön délelőtt kiváló vendége volt az almásboltnak. Az a szép uri kisasszony almát jött vásárolni, talán azért, hogy közelebb-ről tekinthesse meg ezt a ritka szépségű krajnai fiút? A fiú a legszebb almákkal kedveskedett, s egy rég tartogatott levelet adott át a kisasszonynak, a ki — talán kivételkép — elég kegyes volt azt elfogadni. Abban a levélben esuuya nagy görbe betűkkel az volt írva, hogy ő szereti, nagyon szereti a kisasszonyt, de meg fog halni miatta nemsokára, mert érzi, tudja, hogy a szép kisasszony soha se lehet az ő felesége. Szombaton még egyszer és utoljára várta

a szép kisasszonyt; de az többé nem jött arra. Az almás fiú a régi rozoga pisztolyt lekapta a szögről és szívébe lőtt, de oly rosszul, hogy kórházba vitték, s ott még majdnem egy napon át élt. Egy-két órára magához tért, s akkor mesélte el annak a gondos szürke nénikének az ő tragédiáját, s onnan tudták meg a többiek is. A jóságos néni megkönnyezte és imádkozott érte, és lehet — ha ugyan e sorokat olvasni fogja — hogy az a szép „valaki“ is hullat egy könnyet a szegény krajnai almás fiúért!

— **(Hajók járása.)** Folyó hó 15 től kezdve a Dunán Budapest-Mohács Orsova-Galacz között póstahajók fognak közlekedni, még pedig a következő menetrend szerint: **Lefelé:** Indul Budapestről kedden, csütörtökön és szombaton éjjel 11 órakor (első menet márc. 15.) Mohácsról szerdán, pénteken és vasárnapon d. e. 10 órakor, (első menet márc. 16.) Eszékéről szerdán, pénteken és vasárnapon d. e. 11 órakor; Zimonyból szerdán, pénteken és vasárnapon 10¹/₂ órakor éjjel; Orsováról pénteken, vasárnap és kedden 5 órakor reggel. — **Fölfelé:** Galacról kedden, csütörtökön és vasárnapon 10 órakor d. e. Orsováról pénteken, vasárnapon és szerdán 6 órakor reggel; Zimonyból pénteken, vasárnapon és szerdán 11 órakor éjjel; Ujvidékről szombaton, hétfőn és csütörtökön 5 órakor reggel (első menet márc. 19-én); Eszékéről szombaton, hétfőn és csütörtökön 11 órakor délelőtt; Mohácsról szombaton, hétfőn és csütörtökön 6 óra 30 perczkor este (első menet márc. 19-én), megérkezés Budapesten 8 órakor reggel. — A Bpest és Orsova között közlekedő postahajók lefelé menet Tétény, Tököl, Érd, Tass, Rác-Almás, Szalk, Harta, Ordas és Szekszárd, fölfelé pedig Szegzárd, Tököl, Érd, Tétény, és Budaiok állomásait nem érintik. Ez a menetrend ápr. végeig érvényes. — A f. é. márc. hó 1-től Bpest és Mohács közt berendezett személy (helyi) hajójáratok továbbra is közlekednek. — Márczius 30-án megnyílnak Budapest és Bécs közt is a postahajójáratok.

*

A pécsi jótékonycélú nőegylet által február hó 29-én rendezett közvacsora összes bevételei az alább kintüntetett adományok és föllüfizetésekkel együtt 880 ft 19 krt, a kiadások pedig 557 ft 45 krt tettek ki, és ekként az a nőegylet pénztára javára 322 ft 74 krt jövedelmezett: Ezen közvacsora jövedelméhez Áronfi Józsefné Asztalos Nándor 1—1 ftot, Balogh Károly, Babits Mihály 2—2 ftot, Blaskovich István 10 ftot, öz. Cséfy Floriánné 1 ftot, Csek Kövér Anna 10 ftot, Csek Schauska Marianna, Csek Marianna 5—5 ftot, Dragonescu Dömjén, Dischka Győző, Eizer János, Engel Lajos 2—2 ftot, Erőssy Józsefné 5 ftot, Förster Józsa 2 ftot, Förster Béláné 3 ftot, Fazekas Sándorné, Führhant Józsefné 1—1 ftot, Galamb Gyula, Gruber Gusztáv, Girtl Vincze 2—2 ftot, Hilbert István, Hártl Ferencz, Hölezi Teréz 1—1 ftot, Hölbling Julia 2 ftot 60 kr, Dr. Johán Béláné 5 ftot, Johán Julia 2 ftot, Dr. Koharits Károlyné 2 ftot, Kindl József 5 ftot, Kovácsy Kálmánné 2 ftot, Krauze Ignác 3 ftot, Krasznay Jenő 5 ftot, Krasznay Miklós 5 ftot, Kühlburger Miklósné 1 ftot, Kaltnecker Györgyné 2 ftot, Leksza Károly 2 ftot, Liki János, Lammer Ágostonné 2—2 ftot, Meudl Matild 3 ftot, Mihálffy Lajosné 2 ftot, Matuschka Isvanné 1 ftot, monostori Erreth Teréz 5 ftot, monostori Erreth Anna 2 ftot, Báró Majthényi Analiá 5 ftot, Nagy Józsefné 2 ftot, Mályasovszky Zsolnay Tere 5 ftot, Mátyás Róza 2 ftot, Oprisch Peter 3 ftot, Porgesz Ede 2 ftot, Piller Karolin, Posch Andrásné, Pintér Józsefné 2—2 ftot, Rath Mátyásné 3 ftot, Rausch János 1 ftot, Rencz Béla 2 ftot, Szeifritz Antal 2 ftot, dr. Schwarz Frigyesné, Simonfay Jánosné, Scholez Gyulané 2—2 ftot, Schwarz Katalin, Szántó Jánosné 2—2 ftot, Schlauch Imréné 5 ftot, Szauder Gusztávné 5 ftot, Szeifritz István 5 ftot, Szikorszky Zsolnay Julia 5 ftot, Szuly Jánosné 3 ftot, Töttösy Béla 5 ftot, Thaller Gusztávné 1 ftot, Urzsiny Pál 5 ftot, Vésey Rezsőné 1 ftot, Zsolnay Teréz 5 ftot adományoztak; — **Mag. Dulánszky Lajos 3 ftot, Jeszenszky Aladár 1 ftot, ifj. Kaufmann Nándor 1 ftot, ifj. Kindl Ferencz 1 ftot, dr. Nick Alajos 1 ftot, N. N. 2 ftot, Ország Lajos 3 ftot, dr. Toldy Béla 3 ftot, Vaszary Gyula 3 ftot, Vogl Borbálya 1 ftot föllüfizettek, mely adományokért és föllüfizetésekért a nőegylet halás köszönetét nyilván-**

nitja. — A pécsi nőegylet helyiségében f. évi január hó 23-án megtartott szűkebb körű „bátyubál“ rendezése a nőegylet pénztára részére 7 ftot adományozott, mely adományért a nőegylet köszönetét nyilvánítja.

*

A kath. legényegylet miséje. Van szerencsénk, a havi gyűlésen történt megállapodáshoz képest, a t. tagoknak és mindazoknak, a kiket illet, hírlapilag becses tudomására juttatni, hogy a helybeli kath. legényegylet alapított miséje, az alapító szándékához híven, az Irgalmasok egyházában, József nap után következő vasárnapon, f. hó 20-án, ünneplés segédlettel és szent beszéddel, melyet dr. Rézbányay József mond — 8 órakor (eltérőleg az eddig szokásos időtől, 10 órától) fog megtartani. Utána, 11 órakor az egyleti helyiségben, nagygyűlés, melyre vendéget szívesen látunk! — Az ifjuság gyónását és szt. áldozását husvét másodnapján végzend!

Az egyházmegyei elnökök.

VEGYESEK.

— **Biztos gyógyhatás.** Mindazok, kik rosz emésztés vagy szekrekedés következtében fölfúvódásban, szorulásban, főfájásban, étvágyhiányban, vagy egyéb bajokban szenvednek, a valódi „Moll féle seidlitz porok“ használatával biztos gyógyulást érnek el. Egy doboz ára 1 ft. Szétküldés naponta utánvétellel Moll A. gyógyszerész, cs. és k. udv. szállítótól Bécs, I. Tuchlauben 9. A vidéki gyógyszer-tárakban határozottan Moll A. készítménye az ő gyári jelvényével és aláírásával kérendő.

CSARNOK.

Egy szegény ifjú története.

Elbeszélés Zschokke Henriktől.

— Németről fordította Szikrai Odo. —

(Folytatás.)

Igy töltött el szegény Frock egy évet. Mit mondjak magányos, munkás és örömlében gazdag életéről? Egyazon történet nap nap után ismétlődött. Meg volt elégedve. Szeretett. Megint volt egy lény, a kihez hozzá volt lánczolva. — Csak egy tartozott e mellett a legmegfoghatatlanabb dolgok közé, hogy tudniillik különös akaratosságából sohasem igyekezett a kékfestő leányát egyszer közlőre csodálni, vagy éppen figyelmét magára vonni. Mert hogy látócsövön át nap nap után szemléltetik és szeretetik, még álmában sem juthatott eszébe; még kevésbé jött volna arra a gondolatra, hogy a maga részéről is teleszkópot vegyen a kezébe, s fölfegyverzett szemmel keresse a férfit csillagvizsgálójában. Frock tehát ismeretlen maradt előtte. S nem szenved kétséget, ő akarta így. Frock Jónatán sajátos elveket valló ember volt. Talán azt is tapasztalta már, hogy bizonyos szépségek csak bizonyos távolságból szemlélendők, hogy szeretetreméltóak maradjanak. És nem egy dolog, amely távolról nézve kívánatosnak tetszik, közlőre megszűnik boldogítani.

De, amelyet eddig élvezett, még az a csekély boldogság se maradhatott meg neki sokáig.

Egy este későn még kopogtattak. Fölkelt, föllöltözködött és egy idegen, udvarias hangnak, mert sürgősen kívánta, fölnyitotta az ajtót. Egy úr lépett be szürke föllöltőben, karddal az oldalán. Mögötte fegyveres katonák állottak.

— Önt hívják Frock Jónatánnak? — hangzott a kérdés.

— Vajh-igen! — felelte a kérdezt nagyon csodálkozva.

— Sajnálatomra kénytelen vagyok önnel tudatni, hogy a királyi titkos főrendőri hivatal meghagyása folytán le köll tartóztatnom, s ön összes ingóságai átadása után köteles engem követni oda, a hová vezetni tartozom.

Frock úr azt hitte, nem hallott jól. Magányában nem volt másegyéb bünnel vádolnia magát, mint hogy látócsövével nagyönis szenvedélyesen üldözte a szép kékfestőleányt. Egyéb-

ránt itt nem volt helye késelemnek vagy ellentállásnak. Két markos rendőr lépett a szobába és segített málházi s mindent lepecsételni. Frock zavartalanul s abban az erős meggyőződésben, hogy személyét illetőleg tévedés forog fönn, jobb ruhát öltött, s a parancsos engedelmével magához vette csekély pénzkészletét s látócsövé. Hogy ez utóbbit mi végből, bajos volna kitalálni. Tán azt remélte, hogy valami toronyba kerül, ahonnan tágabb kilátás tárul elébe, s látócsövével majd ismét fölleli szíve kedveltjét, aranyfürtű társalgóját.

Éjjelkor ment kísérelével rendeltetése helyére, mely tágas, magas épület volt, közbelső udvarokkal s keresztfolyosókkal. Vastag, erősen elrekesztelt ajtót nyitottak föl. Kis szobába vezették, melynek bútorzata egy derekaljból s takaróból álló ágy, egy asztalka s egy fazsámoly volt. Nyugodalmos jóéjszakát kívántak neki, az ajtót betették, elrekesztették s Frockot magára hagyták a homályban. Nyugvóhelye nem volt kellemes, de az enyhítő álm még sem maradt el. Reggel felé, gondtelt elmélkedések után elaludt, de álma aztán annál mélyebb s édesebb volt. Csak későn, akkor ébredt föl, midőn reggelijét hozták be, mely izletes, erős levesből állott. Eddig reggelenként csak vízhez és kenyérhez volt szokva. Új lakószobáját is megkedveltette vele a benne honoló nagy tisztaság, de annál kevésbé volt inyére a rácsos ablakból egy elhagyott, sívár, kolostorszerű épületektől környezett udvarra nyíló kilátás.

Oda volt hát a külváros, a kékfestő háza, a vízfordó leány. Csaknem siróba fakadt. De megnyugtatta lelkiismerete. Egy pillanatig se kételkedett, hogy nem sokára kiderül a tévedés, mely e magányba juttatta. Ebédre tápláló ételeket, kenyeret, húst, főzeléket hoztak neki; ezenfölül friss vizet annyit, a mennyit akart, hogy szomját olthassa. A kilátást s unalmat nem számítva, élete sokkal kellemesebb volt fogságában, mint annak előtte bűrójában.

Délután kihallgatáson köllött megjelennie. Egy fekete posztóval borított asztal előtt állott, melynél a főrendőrség néhány szigorú képi tisztviselője foglalt helyet. Miután tudtukra adta származását, nevét, korát, lakását, foglalkozását stb., kis nyomtatványt adtak a kezébe, kérdeve, ő-e a szerzője. — Elolvasta. A tartalma ugyan ismerősnek tűnt föl előtte, de azért tüstént s határozottan kinyilatkoztatta, hogy nem ő a szerzője, mert teljes világlétében semmit sajtó alá még nem bocsátott. Intették, tisztelje az igazságot. Ő állhatatosan megmaradt nyilatkozata mellett.

Ekkor az elnök néhány teleirt ivet húzott elő, átnyújtotta a vádlottnak s kérdé: „Ismeri ezt az irást?“ — Frock legott ráismert. Az övé volt, melyet egyszer Schwarz fötörvényeséki tanácsos egyik politikai értekezéséről köllött készítenie. Rögtön kivallotta, hogy az irás az övé; de az értekezést nem ő szerzette, még kevésbé nyomatta, hanem pénzért másolta, amint ezt foglalkozása hozta magával. Arra a kérdésre, ki adta át neki másolás végett az eredetit, azt felelte, hogy egy ismeretlen, akinek a testalkatát s ruházatát le tudná ugyan írni, de a nevét sohasem hallotta.

A vallatók fejüket csóválták. Frock már csaknem kimondta, hogy az eredetit Schwarz úr dolgozatának tartotta. Ezzel tán egyszerre fölmenti magát a felelősség alól. Aztán meg oka sem volt kimélni egykori zsarnokát. De ő e pillanatban kedves növendékeire gondolt, akiket még mindig szeretett. S Frock valóban nemesen érzett, midőn — hogy őket szencsétlenekké ne tegye — atyjukat, ki amaz értekezéssel alkalmasint nagy mértékben vétett, nem árulta el. Elhallgatott tehát s visszavezettetett fogságába.

Még egyszer vallatták s újra eredménytelenül. A rendőrség mindinkább gyanúsította azal, hogy ő a szerző, vagy legalább is ismeri a szerzőt. Mert a hozzá intézett számtalan kérdés neheztára tán könnyelműen felelt, s ez által önmagával jutott ellenmondásba.

Három hét óta volt már fogságban, midőn az örök újfent benyitottak hozzá, nem hogy valatni vigyék, hanem hogy más fogságba, valószínűs börtönbe kísérjék. A fekvőhelyül szolgáló szalmán, viz s kenyér mellett, az őt környező örökös homályban bizony nagyon rosszul érezte magát. De ő mindamelllett is megfogadta, hogy nem teszi szerencsétlenné a tanácsost. Mert — gondolá — ha megmaradok nyilatkozataim mellett, vajjon árthatnak-e nekem? Azt hiszik talán? hogy ez a szalma s hitvány élelem nyílt vallomásra kényszerít. Bizony tévednek az urak. Tűnök, ha köll, sokáig. Végre is csak szabadon köll bocsátaniok, s én szeretett növendékeimet aggálytól, keserves könnyektől kíméltem meg. (Folytatása köv.)

Gabona-árjegyzék.

Pécs szab. kir. városában 1892. évi mártius hó 12-én tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buzs	őszi	—	frt	—	frt	—
	tavaszi	—	—	—	—	—
	új	10	—	9	—	80
Kétszeres	ó	—	—	—	—	—
	új	—	—	—	—	—
Rozs	ó	—	—	—	—	—
	új	9	—	20	—	—
A. p. s.	őszi	—	—	—	—	—
	tavaszi	—	—	—	—	—
	új	6	—	30	—	—
Répeze		—	—	—	—	—
Bükköny	széna	5	—	30	—	—
Kukoricza	ó	—	—	—	—	—
	új	5	—	50	—	20
Széna	ó	2	—	40	—	—
	új	—	—	—	—	—
Szalma		2	—	—	—	80

Kínálat: közép (mintegy 160 gabonakocsi volt a piacon).

NYILT-TÉR.)*

Hirschmann János adótiszt urnak

Pécsett.

Elvártuk volna Öntől, hogy Dettáról való távozása előtt tőlünk is búcsúzni fog, s általunk Önnek kölesözött illetve hitegetései folytán Önnek kölesön adott néhány forintot megfizeti. Dettán, 1892. márczius 12-én.

Hützl Mihály
szabómester.

Mettler Tamás
kellner.

Heinrich Schaff
fodrász.

és a többiek.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

A kis bicsérdi

korcsma-ház

regaléval, és a házhoz tartozó kerttel

f. évi április 1-től

bérbeadandó.

Bővebb értesítés ugyanott kapható

Vörös Antalnál.

Malom eladó.

Baranya-bakonyi határ Nagyvölgyében, egy kerekű és jókarban levő patakmalom kedvező föltételek mellett szabadkézből eladó.

Értekezhetni Szépe József tulajdonosnál, Bar.-Bodán.

Pécsett, József-utcza 38. sz. a.

5 szoba s mellékhelyiségekből álló, és még 10 évig adómentes

uj ház,

szabad kézből eladó.

Értesítést ad: **Dr. Toldi Béla** ügyvéd Pécsett.

17942. sz.

tkv. 1891.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint ikkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Áronffy Rókus végrehajtatónak Heidt Miklós végrehajtást szenvedett elleni 80 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsvaradi kir. járásbiróság területén levő Hidor község határában fekvő a hidori 26. sz. tjkvben felvett I. 44. hsz. 25 sorsz. a. kisházaz birtokra 168 frt mégis a † 368, hsz. sz. szőlőre 322 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi április hó 14-ik napján d. e. 10 órakor Hidor község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni tognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 16 forintot és 32 forint 20 krajezárt készpénzben, vagy az 1881: 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1891. évi december hó 9-én.

Bogyay Pongrácz
kir. törvszéki bíró.

Taizs József Pécsett.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, író-szer és papirkereskedésében kapható:

Valódi „Anthracen-ténta.”

Valódi „Alizarin-ténta.”

Valódi „Király-ténta.”

Valódi „Gallus-ténta.”

Kökorsókban és üvegesékben. (Külföldi és hazai gyártmány.)

➡ Piros és kék ténta. ➡

Pecset-viasz, pecset-festék.

Autograph-ténta és festék.

Fekete és színes írónok.

➡ Radir-gumi, gumi arabicum, oldva. Tollak és tollnyelek. ➡

Író-, fogalmi és itatós-papírok.

Eau de Labaraque,

kitűnő szer tinta-, vörösbor- és gyümölcsoltok eltávolítására fehérműből és papírról.

Stephanie-Mille 50 finom levélpapír és 50 levélboríték

díszes dobozban 70 kr.

Jelző ténta, kimoshatatlan.

➡ S minden e szakmába vágó czikk. ➡

228. sz.
tkvi 1892.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatónak k. Meszarits János végrehajtást szenvedett elleni 130 frt 88 kr. tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Pécs sz. kir. város határában fekvő a pécsi 3258. sz. tjkvben felvett 402. hsz. 1. sorsz. házból, udvartér és kertből kkoru Meszarits Jánost illető felerészre az árverést 2258 frtban ezennel megállapított kikáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi márczius hó 23-ik napján d. e. 10 órakor a kir. törvényszék árverési helyiségében** megtartandó nyilvános árverésen a kikáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis 225 forint 80 krt készpénzben avagy az 1881 : LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság 1892. évi jan. hó 6-ik napján.

Bogyay Pongrácz,
kir. törvénzéki bír.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapir

kapható **Alt és Böhm** kereskedésében Pécsen.

18331 sz.
tkv. 1892.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Antal Gyula budapesti lakosnak mint végrehajthatónak Klarits Martha férj. Kundar Mioné vagyonszövetség megszüntetése iránti ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Udvard községben fekvő az udvardi 78. sz. tjkvben felvett 99. hsz. 80. sz. házra, bensőségre, $\frac{1}{4}$ telekre és illetőségre az árverést elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi április hó 20. napján d. e. 10 órakor Udvardon a községbíróházánál** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis 118 forintot készpénzben, avagy az 1881 : 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1891. évi decz. hó 17-ikén.

Lukrits István
kir. törvénzéki bír.

FENYŐFACSEMETÉK

(Pinus sylvestris)

ca 80,000 drb 1 évest ezrenként 1 frt 50 kr., — ca 24,000 drb 2 évest ezrenként 2 frtért csomagolással együtt, a helybeli állomásra szállítva, elad a

hgi főerdészeti hivatal
Németbólyban.

Hosszuhetényi határban lévő Zobák-i pusztán

a korcsmaépület,

egy kis házas birtok, és 6 hold rét és föld

f. hó 20-án d. u. 3 órakor

a helyszínén önkéntes árverés útján eladatik.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolesőbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”,

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó **értesüléseinek** gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatossága, kitünősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az **országgyűlési tárgyalásokról** a legrészletesebb és e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. **Gazdasági rovata** elismert régi tekintélynek örvend. A magyar **kereskedő s gazdaközönség** nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ **kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak** bőségével s alaposágával ma már nem versenyezhet más lap. A **kereskedő, az iparos s a mezőgazda** megtalálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, **annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem.** Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30—40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a **világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni,** fizessen elő az „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr., $\frac{1}{4}$ évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

Hazánk legkedveltebb savanyuvize

— a —

mely nemcsak a polgári körökben kedvelt, de utat tört magának a felsőbb és legfelsőbb körökben is.

Ő cs. és kir. fensége

József főherczeg asztalán rendes italul szolgál.

Kitünő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Gazdag szénsavtartalmu * A bomak színét nem változtatja.
Természetes ízét kellemessé teszi

a miért is a vendéglős uraknak keverékül „Spritzer“ előnyös szolgálatot tesz.

Ujabbban a homokos talajban termett savanykás borokhoz kiváló előnyösnek bizonyult az ÁGNES-forrás savanyuvize.

Vegyelmezve **Dr. LENGYEL BÉLA** egyetemi tanár

úr által.

Ajánlva a bel- és külföld számos orvosi tekintélyei által főleg a lélegzési-, emésztési- és húgyveszélyes szervek hurutos bántalmainál; hatásosan gyógyítja a Rhachitis-, görvélly-, vese- és köszvény-bajokat, épügy használható a tagok csúzos bajainál, gyermekeknek meggátolja a túlságos gyomorsavany-képződést s fokozza az idegrendszer tevékenységét. Gazdag szénsavtartalmánál fogva ezen üdítő savanyuviz a legkellemesebb izzel bir s borral használva igen nagy keletnek örvend. — Konstantinápolyban, Alexandriában, legközelebb Fiumében is, ép úgy mint hazánkban, általánosán a kolera megbetegedés ellen praeservatív gyógyszernek bizonyult.

Friss töltésben az ország minden gyógyszertárában, fűszerkereskedésében és vendéglőjében kapható.

ORSZÁGOS FŐRAKTÁR

ÉDESKUTY L.,

cs. és kir. és szerb kir. udvari-ásvány-
viz-szállítónál
BUDAPEST, Erzsébet-tér 8. sz.

